

únor 2016

Charita Zlín letos už po desáté uspořádala soutěž FOŤTE Tříkrálovou sbírku. Odborná porota, která měla letos čtrnáct členů, jako nejlepší zvolila tuto fotografii, na které jsou tři králové - Jůlinka, Matýsek a Honzík - Doubravy. Fotografie získala od poroty celkem 114 bodů. Soutěžilo se však také na internetových stránkách zlínské Charity, kam poslalo uveřejněným fotografiím své hlasy celkem 631 hlasujících.. Zatímco na 1. místě byla fotka „Anetka, Danka, Katka, Laura, Martin, Štěpán, Tobiáš, ... Březůvky (243 kliků), Jůlinka, Matýsek a Honzík - Doubravy se umístili hned za nimi (145 kliků).

obsah

Duchovní slovo:

Moje výzva.....4

Zprávy z arcidiecéze:

Kdo se postí, ať je milosrdný.....2

Charita ČR se stala generálním poskytovatelem ČR SIP.....3

Výnos sbírky.....3

Letní rekreace na Stanovnici.....4

Blaze tomu, kdo dává.....4

Anotace časopisu Rodinný život.....5

Z F/OCH:

Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Otrokovice, Svitavy,
Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zlín.....6

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Studenti si vyzkoušeli, jak účinně pomáhat.....20

Olomoucká CARITAS – VOŠs byla přizvána k celoevropskému posilování kapacit
v oblasti snižování rizik přírodních katastrof21

Studenti si odjíždějí ověřit své znalosti do praxe.....23

Humanitární pomoc:

Materiální sbírka zemědělského náradí.....23

ACHO se připojuje k materiální sbírce pro uprchlíky v Řecku.....24

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

papež František pověřil Papežskou radu Cor Unum, která je nejvyšším orgánem katolické církve pro charitativní činnost, aby všem, kdo pracují v různých formách církevních charitativních činností, navrhla uspořádání dne duchovní obnovy na téma *Caritas Christi urget nos* (Kristova láska nás vybízí), jenž by se konal v postní době. Jeho cílem je zakusit milost svatého roku i na místech naší služby.

Přečtěte si, co nám z Cor unum píše k tomuto dni, naší službě a roku milosrdenství.

P. Bohumír

Tento den duchovní obnovy by se měl konat, pokud možno, na místní úrovni, v rámci jednotlivých skupin, protože Svatý otec si přeje, aby se svatý rok slavil především in loco (v místě). Jednotný termín pro celou všeobecnou církev nebyl stanoven právě proto, aby se umožnilo každé charitativní organizaci, skupině a instituci uskutečnit ho ve velké svobodě a podle vlastních potřeb.

To, že se můžeme pozastavit u daru, který trvale dostáváme – být milován a moci milovat – je nepochybnou milostí sloužící k tomu, abychom mu nepřivykli a neuemenšovali ho na rozměr svého srdce. „Bůh je větší než naše srdce“ (1 Jan 3,20) a jeho milost v nás působí, aby ho rozšířila, posílila, učinila ho tělem našeho těla, a tedy konkrétním skutkem, každodenním darem i chlebem, který nás živí a který každodenně dáváme.

Svatý rok byl „jako sedmý den, rokem odpočinutí země, slavností odpočinutí“ (srov. Lv 25,4).

Země, která v době svatého roku odpočívá, nám naznačuje dvě věci:

- že svatý rok je pro nás příležitostí, abychom rozlišovali mezi tím, co konáme pro Boží království, a v čem můžeme polevit. Příliš často totiž považujeme všechno za stejně důležité a namáháme se pro věci dobré, ale nikoli významné;

- že i naši práci pro Království musíme pokojně odevzdávat Bohu – konat ji s nasazením, ale beze strachu a úzkosti a bez zběsilého nahánění času, který nikdy nestačí.

V tomto čase pro modlitbu a setkání s Pánem chceme dopřát našemu srdci trochu odpočinku a ve světle jeho milosrdenství – to znamená v jeho lásce a jeho milosti – nově pochopit, jaká půda je svěřena naší práci.

Rolník při jakékoli své práci ví, že tím, kdo nechává růst, je Pán (srov. 1 Kor 3,6 a násl.); takový postoj důvěryplné odevzdanosti

se stává hlásáním a svědectvím o tom, že naši službu předchází a podporuje dar milosrdenství.

Svatým rokem slavíme milosrdenství, které se nikdy neunaví, které hledá stále nové cesty a nová znamení, aby se projevilo, a které chce najít i toho, kdo si myslí, že ho nepotřebuje nebo že ho není hoden. My jsme služebníky Boha, jenž svým konáním dává důstojnost tomu, kdo ji ztratil, podporuje každého, kdo to potřebuje, a uschopňuje nás k láskyplné péči o zlomená a zatvrzelá srdce. Připomínka Pánova milosrdenství, kterou si chceme při této příležitosti obnovit, dovolí našemu srdci, aby si odpočinulo. Upozorňuje nás, že Bůh i nadále na nás hledí a miluje nás i navzdory hříchům jiných lidí i našim. Upamatovává nás, že na našem poli, i když bylo poničeno, On může nechat vyrůst dobrému obilí – a toužebně si to přeje. A nás samotné činí milosrdnými.

Ve svých vztazích jsme často nevlídní, při svých soudech přísní a při svých hodnoceních postrádáme naději. Mnohdy si v sobě neseme otevřenou, nebo skrytou, avšak i tak hlubokou zášť – divný protiklad ke slovům o pokoji a odpuštění, která často pronášíme.

Svatý rok je příležitostí pro tiché a hluboké znovunalezení naší vnitřní jednoty, abychom se osvobodili od více, či méně skrývaných nepřátelství, která si v sobě neseme; je příležitostí, abychom pocítili pokoj, protože nás nesmírně miluje Láska, jež je větší než jakékoli zklamání, závist, frustrace a nespravedlnost, které jsme domněle prožili.

Srdce si odpočine a rozšíří se. Nechá-li se milovat a umožní-li, aby se mu odpustilo, samo se stane schopným odpouštět. Stane se velkorysými, a tedy pokojnými.

Odpočinek srdce nastává tehdy, když se sice snažíme být aktivní, ale ne až tak v popředí, abychom nechávali více konat Boha, poznávat, objevovat a nazírat to, co On koná dříve než my a někdy i bez nás.

Chtěli bychom i nadále pokračovat ve své službě, ale se snahou, abychom viděli sebe jako malé, malinkaté znamení lásky a mnohem větší činnosti, která působí v Kristu a již působila v milionech lidí a ve stovkách národů jako přítomnost ještě větší lásky.

Prosme o milost, aby tato chvíle duchovní obnovy a modlitby přispěla k osvobození našeho srdce a naší mysli od malosti, škodlivé nevraživosti, pomsty a rozdělení a aby zvětšila naši schopnost vidět působení Ducha Svatého ve velkých i nepatrných věcech, v našich bližních, především v těch malých, a v obyčejné lidové tiché svatosti, jíž jsme obklopeni pokaždé, když sloužíme chudým.

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Kdo se postí, ať je milosrdný

S počátkem čtyřicetidenního postního období, které letos připadlo na Popeleční středu 10. února 2016, byla zahájena i každoroční Postní almužna. Jde o návrat ke starobylé tradici. Do papírové pokladničky, tzv. „postničky“, vkládáme peníze za požitky, které jsme si odepřeli pro pomoc potřebným. Získané prostředky pou-

žije církev prostřednictvím Charity na sociální výpomoc pro ty, kteří se nacházejí v nouzi.

Doprovodný letáček postní almužny nabízí věřícím zamyšlení nad postojem člověka zcela svobodného a odevzdaného Bohu a člověka závislého na sobě samém. Apoštol Pavel v listě Říma-

nům rozlišuje mezi těmi, kteří se nechávají vést vlastním sobectvím a těmi, kteří se neřídí svou vůlí, ale „tíhnou k tomu, co je duchovní“ (Řím. 8,5-6). Postní almužna nám dává příležitost zakusit pokoj a radost – ovoce života těch, kteří nemyslí jen sami na sebe, ale chtějí zapřít své já pro druhé. Je uvědoměním si sebe sama jako učedníka Ježíše Krista, který vybízí k následování: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“ (Mt 16,24)

V letošním roce bylo vytištěno a do římskokatolických farností rozesláno téměř 40 000 papírových pokladniček. Postní almužna končí v samotném závěru postní doby, kdy účastníci odevzdají pokladničky zpět do kostela ve své farnosti. V Arcidiecézi olomoucké se postní krabičky obvykle vracejí již na Květnou neděli, která letos připadá na 20. března.

V České republice se Postní almužna uskutečnila poprvé v roce 2009 v olomoucké arcidiecézi a brněnské diecézi, od roku 2010 se koná ve všech diecézích České republiky. V rámci duchovní formace a doprovodného prožívání duchovní obnovy prostřednictvím postní praxe se obdobné akce pořádají již mnoho let i v dalších zemích: v Anglii, Belgii, Německu, Rakousku, Polsku a na

Ukrajíně. Postní sbírku pořádá rovněž Řeckokatolická charita. Slovenská Charita vyhlásila celostátní postní sbírku na pomoc v subsaharské Africe s názvem Postní krabička pro Afriku.

*Eva Štefková,
ACHO*

Charita ČR se stala generálním poskytovatelem integračních služeb pro uprchlíky

Charita Česká republika je od 1. ledna na základě smlouvy s Ministerstvem vnitra ČR generálním poskytovatelem integračních služeb pro azylanty pro rok 2016. Prostřednictvím Charity tak popouje podpora osobám s udělenou mezinárodní ochranou (azyl nebo doplňková ochrana). Státní integrační program (SIP) je pro rok 2016 nastaven až na 2 000 oprávněných osob. Charita současně zve ke spolupráci další organizace.

O tomto kroku rozhodla vláda dne 20. listopadu 2015 usnesením č. 954 „O státním integračním programu pro osoby s udělenou mezinárodní ochranou v roce 2016 a v letech následujících“. Od té doby probíhala intenzivní jednání o podobě spolupráce, do níž kromě Charity ČR a Ministerstva vnitra ČR (MV ČR) bude zapojeno Ministerstvo práce a sociálních věcí (zejména zprostředkování práce a dávek v hmotné nouzi), Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (zejména kurzy českého jazyka), Správa uprchlických zařízení MV ČR (v Integračních azylových střediscích) a další.

Charita ČR se smlouvou zavázala zajistit integrační služby v oblastech bydlení, zaměstnání, vzdělávání a odstranění jazykové bariéry, sociální oblasti, zdravotní oblasti a dalších službách, jakými jsou například tlumočení, právní a sociální poradenství. Charita ČR má s poskytováním těchto služeb dlouholeté zkušenosti díky síti osmi migračních poraden v celé České republice,

i přesto však bude hledat subdodavatele a partnery pro zajištění výše popsaných služeb mezi právníckými osobami (především další nevládní organizace, církevní organizace a obce).

V září loňského roku již Charita založila Evidenci pomoci pro uprchlíky v nouzi, kde mohou své nabídky zaregistrovat jednotlivci (fyzické osoby). Vznikly také nové webové stránky s přehlednými informacemi k tématice migrace a uprchlictví. Nyní Charita ČR spouští Registraci nabídek subdodavatelů integračních služeb a vyzývá vážné zájemce o spolupráci, aby zde nabídli své služby a pomoc. Subdodavatelé se mohou stát právnícké osoby, nejlépe se zkušeností s prací s migranty. Ti musí zpracovat pro budoucí klienty tzv. Integrační plán, na jehož základě budou poskytovány integrační služby ve všech výše uvedených oblastech.

Pro bližší informace a dotazy byla také zřízena nová e-mailová adresa: sip@charita.cz.

Kontakt:

Pavla Müllerová, manažerka integračních služeb, Charita ČR, tel. 603 874 744, pavla.mullerova@charita.cz

Klára Boumová, migrační koordinátorka, Charita ČR, tel. 731 646 938, klara.boumova@charita.cz

Arcidiecézní charita Olomouc vyhláší výnos a využití Tříkrálové sbírky 2016. Poděkování dárcům

Všechny Charity na území Arcidiecéze olomoucké mají letošní sbírkové pokladničky Tříkrálové sbírky úředně rozpečetěné. Celkem bylo vykoledováno krásných **24 795 790 korun**, což je téměř o milion korun více než v loňském roce! Nyní probíhá kontrola všech úředních dokladů, na jejímž základě bude definitivní výsledek potvrzen. Výtěžek je třeba nyní shromáždit a zkontrolovat na centrálním tříkrálovém kontě, aby poté mohl putovat k těm, jimž je výlučně určen: na pomoc lidem v nouzi.

Celkem bylo rozpečetěno 5 262 kasiček, což je o 181 pokladniček více než loni a násobíme-li třemi, výsledek ukazuje, že letos vyšlo

do ulic na území olomoucké arcidiecéze o 543 koledníků více než v loňském roce! Výsledky okomentoval ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Keprt: „Mám obrovskou radost z toho, že stále přibývají koledníci i vedoucí skupinek. Když si člověk uvědomí, že jsou to tisíce lidí, kteří jsou ochotní v mrazu a nepohodě chodit dům od domu, roznášet radost a pomáhat dobré věci, je to úžasné! Chci všem ze srdce poděkovat. Bez jejich ochoty a nasazení by se Tříkrálová sbírka nemohla vůbec konat. Díky vám všem!“

A samotný výsledek koledování? Ředitel ACHO neskrývá nadšení: „Jsem opět ohromen a všem dárcům vděčný. Bezmála 25

milionů korun v naší diecézi a více než 90 milionů v celé ČR, to jsou ohromující čísla a zároveň velký závazek. Vážím si důvěry veřejnosti, kterou nám tímto způsobem lidé dávají najevo," sdělil Václav Kepř. Z daru, který lidé vhodili koledníkům do kasičky, se 65 % vrátí přímo do obce nebo regionu, kde byly peníze vykoledovány, 15 % využije na své projekty diecézní Charita, 10 % podpoří projekty humanitární a rozvojové pomoci v zahraničí, 5 % jde na celostátní projekty a 5 % tvoří samotná režie sbírky. Podpořeny budou projekty, tzv. záměry, které pokrývají celé spektrum aktivit jednotlivých Charit v arcidiecézi: služby sociální péče včetně sociální prevence a zdravotních služeb. Veškeré záměry musí projít posouzením komise, která dohlíží, aby účel daného projektu byl v souladu s pravidly využití sbírky.

K výsledku Tříkrálové sbírky 2016 se vyjádřil i prezident Arcidiecézní charity v Olomouci P. Bohumír Vitásek: „Myslím si, že tato rostoucí štedrost, nás, občanů ČR je dobrým znamením. Znamením schopnosti rozdělit se s méně úspěšnými nebo schopnými, znamením porozumění pro druhé, znamením dobrého srdce. A to

jsou duchovní hodnoty, ty nejhlubší, které v člověku jsou. Stojí za to na nich stavět. Je to prospěšnější než stavět ploty.“

*Eva Štefková,
Arcidiecézní charita Olomouc*

Letní rekreace na Stanovnici

Pokud má některá Charita zájem o týdenní pobyt v letních měsících na chalupě ve Stanovnici pro své pracovníky, pošlete svůj požadavek (s uvedením náhradního termínu) nejpozději **do 30. 3. na sekretariát ACHO pí. Horecké**. Podmínky pobytu na Stanovnici:

Letní sezóna:

25. červen. – 4. září – (o prázdninách pouze týdenní pobyty) – od soboty 14.00 hodin do další soboty 14.00 hodin

– požadavky se přijímají **do 31. března**, do 15. dubna se přidělují podle možnosti Charitám.

Minimální denní sazba je **800 Kč**, ve vyúčtování se počítá 7denní pobyt. Přihlášky budou považovány za závazné až po uhrazení 50 % předpokládané částky (tj. 400 Kč na den).

Žádosti na letní sezónu posílá vedení Charity, ne jednotliví pracovníci. Přidělení rekreačního poukazu v rámci Charity záleží na interní dohodě.

hh

Blaze tomu, kdo dává

Hospic na Svatém Kopečku pomáhá těžce a nevléčitelně nemocným lidem prožít důstojným způsobem poslední období života. Byl zřízen Arcidiecézní charitou Olomouc v bývalém poutním domě na Svatém Kopečku u Olomouce v roce 2002 a je jediným charitním zařízením tohoto typu v Olomouckém kraji. Nepostradatelnou součástí každého hospice jsou dobrovolníci. Nenahrazují ošetřující personál, ale naopak jeho činnosti doplňují a činí tak péči o klienta komplexní. Nabízí svůj volný čas a schopnosti, přičemž odměnou je jim radost a uspokojení z pocitu užitečnosti, nikoliv finanční ohodnocení. V rámci dobrovolnictví spolupracuje Hospic na Svatém Kopečku od roku 2013 s Maltézskou pomocí o. p. s., Centrum Olomouc.

O službě dlouhodobě nemocným, dobrovolnictví i pocitu obnaženosti

*„Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.“
(Žd. 4,13)*

Ladislava Hekarová, dlouholetá pracovnice Arcidiecézní charity Olomouc, působí jako dobrovolnice v Hospici na Svatém Kopečku již několik let.

Co bylo prvním impulzem, který tě přivedl ke službě dlouhodobě nemocným?

Když děti začaly studovat na vysoké škole, uvědomila jsem si, že už mě nepotřebují tak jako dřív. Začala jsem přemýšlet jak užitečně využít volný čas a protože pracuji v Charitě, rozhodla jsem se investovat svůj čas právě tam. Dalším důvodem byly i osobní pohnutky. Před lety mi zemřel tatínek a já jsem to strašně těžce nesla, protože zemřel v Bratislavě a já u něho nebyla. Obtížně jsem se s tím vyrovnávala a hospic mi pomohl v tom, že jsem si řekla, že tam třeba byl někdo jiný, tak jako já teď můžu být u někoho, ke komu nemůže přijít jeho rodinný příslušník, protože třeba bydlí v Praze, nebo možná žádného nemá.

Jaký byl tvůj první kontakt s hospicem?

Šla jsem za sociální pracovníci a hned první setkání pro mě bylo překvapením. Pochopila jsem, že být dobrovolnicí v hospici neznamená občas někoho navštívit, ale že je to zodpovědné rozhodnutí, ke kterém-

mu je třeba se zavázat dokonce smluvně. Domluvila jsem se, že budu docházet pravidelně v určitých časech a investuji jistý počet hodin při každé návštěvě.

Jak často působí dobrovolník v hospici a jak probíhá nástup do služby?

Je to individuální. Já docházím na hospic 1x týdně. Vždy mám od sociální pracovnice nachystaný lístek se jmény lidí, které bych měla navštívit. Jsou to vesměs kusé poznámky, například informace o povolání, nebo jestli je klient věřící, abychom věděli, zda můžeme otevřít třeba i duchovní téma. Informace neobsahují žádné osobní údaje ani diagnózu. V podstatě za tím člověkem jdeme, jako bychom šli za někým do nemocnice na návštěvu s tím, že mu chceme zpříjemnit chvíle, naslouchat mu nebo jej i rozebrat z nějakého smutku.

Setkáváš se s dlouhodobě těžce nemocnými lidmi upoutanými na lůžko. Jak ty sama prožíváš tuto skutečnost?

Sociální pracovnice ví, k čemu má každá z nás vlohy, dispozice a podle toho nás posílá k pacientům. Ví, že někteří dobrovolníci mají dar doprovodit člověka právě v těch posledních chvílích, držet jej v tichosti za ruku, modlit se... Já to mám vnitřně nastavené tak, že spíše navštěvuji lidi, kteří si chtějí popovídat, číst nebo i zazpívat... Samozřejmě se také setkávám s těmi, u kterých jen tiše sedím a modlím se. Vždy si ale říkám, že Bůh na nás naloží jen tolik, kolik uneseme, a uvědomuji si, že jsem ještě nebyla u klienta v okamžiku jeho smrti. Věřím, že i tento moment mé služby je v Božích rukou... Velmi pozitivně vnímám i to, že se jako dobrovolníci setkáváme na supervizích. Je povzbuzením navzájem se sdílet, zvláště když si nevíme rady s nějakou situací. Starší a zkušenější dobrovolníci vždy poradí, jak danou věc zvládnout.

Jak vnímají službu v hospici tví nejbližší?

V rodině se setkávám s otázkou, proč tam chodím. Oni to vnímají spíše negativně, nerozumí tomu, proč člověk chodí někam, kde se setkává se smrtí a k čemu je to dobré... Na druhou stranu ví, že třeba přijdu z práce a jsem unavená nebo nazlobená, pak jdu na hospic a vrátím se s dobrou náladou. Ta vnitřní radost a pokoj pramení jednak z pocitu, který zažívá každý člověk, který ví, že dáváním i sám přijímá, a jednak také z uvědomění si toho, že v těch chvílích před smrtí jsou lidé neuvěřitelně skuteční, jsou takoví, jací opravdu jsou... Není tam přetvářka, faleš, takové to pozlátko, které si na sebe člověk někdy nasadí, aby nějak vypadal. Ta obnažená lidskost mě fascinuje...

Znamená tato obnaženost něco i pro tebe osobně?

Stejně jako ten člověk, který tam leží, má k tobě důvěru a může se najednou otevřít, odhalit a říkat věci na rovinu tak, jak je cítí, obdobně i ty jsi před tím člověkem svobodná v tom, co řekneš, jak se zachováš, co uděláš... Člověk může připustit, že řekne třeba i něco, čím se ztrapní, což by si v jiném prostředí jen tak nedovolil. Ano, uvědomuji si, že jsme tam dva lidi proti sobě, kteří si nemusí na nic hrát, nic nalhávat, mohou být k sobě otevření, upřímní, a to je nesmírně osvobozující...

Co bys poradila těm, kteří přemýšlí o dobrovolnictví?

Pokud se rozhodují věnovat svůj čas potřebným, ať do toho jdou, a ať se nebojí, že něco ztratí, protože tím, co uděláme pro druhé, můžeme jedině získat.

*Eva Štefková,
ACHO*

Anotace časopisu Rodinný život 1/2016 – Církev 21. století

První letošní číslo časopisu Rodinný život s názvem Církev 21. století je nejen o současných radostech a bolestech společenství věřících, ale také o výzvách určených každému z nás. V církvi jsou zdravé názory důležité, ale nejzásadnější je zkušenost vztahu. Manželé Šmídkovi vnímali v průběhu uplynulých desetiletí proměňující se potřeby církve. V rozhovoru vypráví o odvaze sloužit druhým a lidské potřebě zakoušet sounáležitost.

Pro kněze Jana Blešu je ideálem farnost, v níž roste chuť přibližovat se stále víc k Bohu. Paní Helena Zábranská se zamýšlí nad rozdílnými potřebami městských a venkovských farníků. Jiří Červený představí neobvyklý hudební soubor Musica pro sancta Cecilia a poslání křesťanské zvukové knihovny pro nevidomé.

Seznamte se s praktickými důsledky církevních restitucí. Do aktuálního, celospolečensky diskutovaného tématu přináší vhled František Jemelka z tiskové kanceláře České biskupské konference.

Jaké to asi je, když k vám na návštěvu zavítá papež František? To se dovíte v laskavém fejetonu Magdy Strejčkové. Skutky milosrdenství nás sbližují a proměňují. Nedávno zahájený Rok milosrdenství nás o tom může přesvědčit.

V časopise nechybí pohádka na dobrou noc, setkání s andělem Cherubínem, tvoření pro děti, lahodný recept, křížovka, soutěže, hry a informace o připravovaných akcích.

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz

Centrum pro rodinný život

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Luhačovice

**CHARITA SVATÉ RODINY LUHAČOVICE
A
ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST LUHAČOVICE
ZVE**

TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDNÍČKY A JEJICH ASISTENTY NA PLOVÁRNU LUHAČOVICE

**V SOBOTU 5. 3. 2016
ZAČÁTEK V 9:00 HOD.**

PŘEDPOKLÁDANÝ KONEC V 11:00 HOD.

VSTUP DO BAZÉNU ZDARMA !!!

**DĚTI DO 7 LET, KTERÉ PŘIJDOU BEZ DOPROVODU RODIČŮ
BUDOU POD DOHLEDEM DOBROVOLNÍKŮ CHARITY LUHAČOVICE.**

DALŠÍ INFORMACE A PŘIHLÁŠKY

Mgr. Karel Adámek, koordinátor dobrovolníků

Mobil: 737 012 235; **E-mail:** dobrovolnici@luhacovice.charita.cz;

Telefon: 577 132 355 (Charita Luhačovice)

AKCE SE KONÁ ZA PODPORY ZLÍNSKÉHO KRAJE A MINISTERSTVA VNITRA

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Co se dělo v lednu na "Domečcích"

V úterý 12. 1. nás ve Víceúčelovém charitním domě navštívily děti ze ZŠ Halenkov. Měly pro nás připravený zimní příběh, doplněný vlastními kresbami a spoustu pěkných písniček. Všem zúčastněným se vystoupení velice líbilo. V závěru předala paní ředitelka halenkovské školy Charitě finanční dar, který byl získán z prodeje výrobků žáků na Vánočním jarmarku v Halenkově.

O týden později, v úterý 19. 1., zavítal do Domu pokojného stáří pěvecký sbor Hafera z Nového Hrozenkova. Repertoár byl složen z vánočních koled a lidových písní, které obyvatelé „Domečku“ dobře znají a proto si je mohli společně se členy sboru zazpívat...

*Bc. et Bc. Martina Václavíková,
sociální pracovnice pobytových služeb*

Gymnazisté píší o Charitě

Během letních prázdnin 2015 se studenti Masarykova gymnázia Vsetín věnovali zajímavé aktivitě: zúčastnili se výzvy MÚ Vsetín psát o neziskových organizacích. Strávili jeden den v některé organizaci sociálních služeb a o svém pohledu na ni pak napsali článek. Naši Charitu si vybraly 2 studentky, jejichž články si zde můžete přečíst.

Klára Mikešová, studentka Masarykova gymnázia Vsetín

Je tomu už dlouho, co jsem se naposledy podívala do budovy Charity Svaté rodiny v Novém Hrozenkově. Mohlo mi být šest nebo sedm roků, vzpomínka je to tedy poměrně stará a již značně omšelá a zaprášená. Šla tam tehdy čerstvě po rekonstrukci charitního domku celá moje rodina, aby pogratulovala paní ředitelce Charity, mé tetě Danuše, k tomuto velkému kroku a také proto, aby se obdivovala okázalé práci mého dnes již zemřelého dědečka projektanta Jardy, který měl na těchto pracích velký podíl. Pamatuji se na dlážděnou příjezdovou cestu, na muškáty kráslicí okenní parapety a na několik starých rozjařených babiček, smějících se nejspíše té veliké delegaci ženoucí se kolem dřevěného plůtku a šlapající po čerstvě posečeném trávní-

ku. Běžela jsem tetě naproti, do týlu mi páliло podzimní slunce a já v tomto výletě tehdy svýma ještě dětskýma očima spatřovala pouze další dobrodružství...

Co se jen změnilo? Dětské oči mi snad ještě zůstaly, pohled jimi se teď ale zdá být krapet jiný. „Hlavní náplní Charity je zajištění komplexních služeb osamělým a nemocným seniorům v jejich domácím prostředí,“ hlásají oficiální stránky organizace. Co je to to takzvané domácí prostředí? Pro mě představuje jakousi útěchu, pocit bezpečí a pochopení, dlouholetou důvěru rodinných příslušníků postavenou na pevných základech vzájemné lásky. Naleznou zde senioři takovouto oporu a pochopení, nebo je to jen kompenzace jejich vytouženého života, který jim jejich sobecké děti odepřely? Pohlédnu-li byť jen do trošku vzdálené minulosti, do rodinných alb či starých kronik, přečtu si příběhy a uvidím tváře krásných starých lidí, kterým byla dána možnost umírat v kruhu rodinném, v obležení vnoučat a dětí. Chápu, že to mnohdy není snadné a že ne vždy je tu možnost splnění všech těchto podmínek. Věřím ale, že jediné, co po nás všichni tito staří lidé, ať už rodiče či prarodiče, žádají, je opětování lásky, kterou nám oni

sami v těžkých chvílích vlastního života poskytovali. Už proto si tedy nepřejme, aby vše bylo snazší, ale abychom my byli lepší.

Z celého srdce obdivuji Charitu Svaté rodiny v Novém Hrozenkově a vřelou obětavost jejích sociálních pracovníků. Dům je ale přeplněn a jsem si jistá, že denní stacionáře také. Neodpustím si proto při hlubší zamyšlení nad tímto tématem otázku, kam se vytratila úcta ke starším členům našich rodin, kteří nám toho přeci mohou ještě tolik povědět, kam se vytratila láska z našich životů?

Zapomněli jsme, co je to bída, a spolu s tím jsme zapomněli i onen pocit svobody, když jsme od bídy osvobozeni. Moje maminka by řekla, že jsme „všeci rozežraní a zludnění“. A já bych s ní opět souhlasila. Žijeme v době chladu, co se vztáhů mezi lidmi týče. Nestůjme tedy nečinně, nepřihlížejme jen všeobecné netečnosti, ale snažme se tuto chladnou dobu změnit.

Marie Ptáčková, sexta A, Masarykovo gymnázium Vsetín

Při slově charita si většina lidí vybaví místnost velmi podobnou nemocničnímu pokoji, ve které leží několik starých lidí a dle této představy celý den ani nic jiného nedělají. Představí si ústav podobný nemocnici.

V tuto chvíli mne nenapadá nic jiného, co by se víc lišilo od pravdy. Tuto skutečnost jsem mohla poznat při návštěvě Charity Nový Hrozenkov. Zdejší prostředí na mne působilo velmi útulně a přívětivě, a stejně tak to cítil i pán, se kterým jsem dělala rozhovor. Ještě než začal bydlet tady na Halenkově, žil mnoho let sám v Karlovicích. Ale i předtím nějakou dobu využíval služby Charity, kterou byla dovážka jídla několikrát týdně. Jednoho dne začal mít problémy se zuby a později mu doktoři objevili na očích šedý zákal. Musel tedy podstoupit operaci a poté léčbu v několika nemocnicích. Během této léčby mu členové rodiny zařídili pobyt na Charitě, nejprve v Novém Hrozenkově a po nějaké době se přestěhoval sem, na Halenkov. Jak sám řekl, je za to velmi vděčný, protože během jeho pobytu se mu zdravotní stav velmi zlepšil.

Z jeho vyprávění jsem pochopila, jak krásná a přátelská atmosféra zde panuje. Ubytování lidé zde mají nejen krásně zařízené pokoje, které na mne působily, jako kdybych se nacházela přímo u nich doma, ale také je tu

pro ně přichystán bohatý program na zpestření všedních dní. Ve společenské místnosti jsou jim promítány filmy, fotky z cest nebo se zde mohou konat i různé přednášky. „Jednou nás také nečekaně navštívil pěvecký soubor Hafery,“ vypráví mi zaujatě tento pán. Další věcí, která mne velmi překvapila, bylo zjištění, že na narozeniny a svátky zdejších obyvatel se zde pořádají opravdové oslavy, nejen s rodinou, ale se všemi lidmi zde ubytovanými a se sestřičkami. Tento pán na nich hraje na svou harmoniku, což je myslím moc hezký dárek i zpestření samotné oslavy. Pán si také velmi pochvaluje jídlo a spokojeně mi říká, že jeho neoblíbené rizoto zde bylo za celý jeho pobyt pouze dvakrát, což on velmi oceňuje. Celkově mi říká, že toto místo má úžasnou atmosféru, kterou ani nelze slovy popsat, a pokud by měl, tak by to tu označil jako Ráj. Když jsem odcházela, skutečně se mi zdálo, že přesně takové místo opouštím. Přesvědčila jsem se, že tato organizace toho vykonává opravdu hodně a že její pomoc je pro ně, které lidi nedocenitelná.

Lavička na zahradě Charity Nový Hrozenkov, která je věnována právě tomuto pánovi, s nímž jsem dělala rozhovor.

Lednové Setkání seniorů

Letos jsme čekali na příchod zimy skutečně dlouho. Nakonec jsme se dočkali a 19. ledna, v den na kdy bylo plánováno první setkání našich seniorů v tomto roce, mrzlo až praštělo. Naše obavy, že třeskutý mráz sníží účast na minimum, se ale v žádném případě nepotvrdily. Po tradiční mši v hrozenkovském kostele, kterou sloužil otec Marek, se společenská místnost ve Víceúčelovém domě v Halenkově, kam jsem se přesunuli, zaplnila návštěvníky a zavládla přátelská a hřejivá atmosféra.

Protože 18. leden je zasvěcen Panně Marii, Matce sjednotitelce křesťanů, byla i mše věnována právě jí a roli všech matek jako sjednotitelek rodiny a strážkyň pohody a klidu rodinného krbu. V Halenkově pak na účastníky čekalo pohoštění a také paní ředitelka, která všechny přivítala a následně předala slovo vedoucí stacionáře Mgr. Ludmile Heriánové, která informovala o charitním sociálním

autobusu a možnosti účastnit se společných zájezdů, což vzbudilo velký zájem.

V šest hodin se povídání zúčastněných nachýlilo ke konci a postupně se všichni za asistence našich paní pečovatelek a v pohodlí charitních aut odebrali k domovu.

Věříme, že setkání v tomto zimním čase zahřálo všechny u srdce a těšíme se na další.

**Veronika Machálková,
projektová manažerka**

Rok splněných přání na Valašsku

Rok 2015 na našem projektu s názvem „Cesta za kvalitním životem seniorů na Valašsku“, který byl podpořen z Programu švýcarsko - české spolupráce, utekl jako voda. S velkým očekáváním jsme na Charitě Svaté rodiny Nový Hrozenkov v minulém roce přivítali vozy Suzuki SX4 S-Cross, které přispějí ke zkvalitnění terénních služeb. Projekt však nezůstal u jednoho snu, ale podařilo se nám mimo jiné nakoupit nízkopodlažní minibus pro 16 cestujících nebo 6 vozíčkářů, který bude sloužit nejen uživatelům naší Charity, ale ostatním potřebným, kteří by jej rádi využili. A občas jezdíme v menším počtu - máme i nový vysokokapacitní vůz, který umožní uživatelům, kteří jsou trvale upoutáni na vozík, cestovat k lékaři, na úřad nebo do ambulantní služby. I naši partneři projektu měli mimořádný rok a tento speciální vůz obdrželi i u nich. Dále mohou využívat nová terénní kola a mohli si z projektu dovybavit Denní centrum jak nábytkem, tak i elektronikou.

Rok na projektu byl velmi pestrý. Mohli jsme se podívat na dobrou praxi našich donorů, za přítomnosti několika úžasných českých dam, žijících ve Švýcarsku, které nás zde trpělivě provázely.

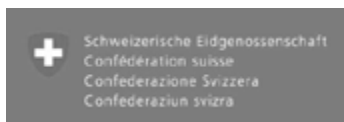
Jelikož žádný z nás nikdy nesmí přestat doufat v lepší zítřky, ke konci roku jsme dostali velký dárek v podobě možnosti využít úspory projektu, a tak budeme v roce 2016 moci podpořit domácí hospicovou péči a tím pečovat o vaše nejbližší u vás doma a v kruhu rodiny.

Bylo nám ctí přivítat u nás na Valašsku zástupce ministerstva financí a švýcarské ambasády, kteří nás projektem provázejí

a vděčíme jim za podporu v dalších aktivitách, které pomohou k větší kvalitě našich služeb a především v jejich dostupnosti. Již pilně pracujeme na další etapě projektu a budeme se těšit, až se zase s vámi podělíme o dobré zprávy.

Mgr. Lenka Vráželová

Charita Olomouc

Výstavy fotografií Můj obyčejný život

V průběhu tří měsíců uspořádá Charita Olomouc na třech místech v Olomouci výstavu fotografií na téma Můj obyčejný život. Exponáty jsou výjimečné tím, že jejich autory jsou romské děti. Jejich záměrem bylo pořídit snímky v prostředí, v němž se nejčastěji pohybují.

První výstava byla zahájena 15. února v 16:30 vernisáží v kavárně Betreka a s ní spojeném bistru Bistrá kráva ve Wurmově ulici 5. Při vernisáži vystoupila taneční uskupení Khale jakha a nově vzniklý pěvecký soubor z klubu Khamoro Charity Olomouc. Výstavu zde mohou návštěvníci zhlédnout do 5. března, poté bude od 7. do 31. března instalovaná v Interaktivním muzeu vědy, v Pevnosti poznání. Třetím místem výstavy bude Ústřední knihovna Univerzity Palackého v Olomouci, kde bude umístěna od 4. do 29. dubna.

Na celkem 59 fotografiích je vidět běžné momenty ze života romských dětí. „Uspořádali jsme dva kurzy, v nichž se děti naučily základní práci s fotoaparátem i techniku správného focení,“ upřesňuje Adéla Adámková, koordinátorka projektu. Vybrané fotografie mohli lidé spatřit už v průběhu loňského prosince v přízemí Cyrilometodějské teologické fakulty.

Fotografický kurz i výstava jsou uspořádány v rámci projektu „Známe se?“, který reaguje na napjatou situaci mezi majoritou a etnickými menšinami v ČR. Jeho hlavním cílem je zvýšit nabídku osvětových aktivit pro žáky ZŠ a studenty SŠ, VOŠ, VŠ a tímto přispět k vyšší informovanosti a odbourání předsudků a mýtů vůči romské menšině. Dalšími aktivitami projektu jsou workshopy na základních školách, besedy se studenty středních, vyšších a vysokých škol a vydání publikace (Ne)obyčejné příběhy (ne)obyčejných Romů.

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejska Norska v rámci EHP fondů.

www.fondnno.cz a www.eeagrants.cz

Mgr. Vojtěch Petroš

fond
pro NNO

NROS
Národní romská organizace

naďade partnerství
LUDÉ A PRÁCE

eea
grants

Postní almužna ve farnostech

Nastává doba přípravy na nejvýznamnější křesťanské svátky – Velikonoce. Farnosti olomouckého děkanátu se s námi zapojují do Postní almužny 2016 a pomáhají těm, kdo to potřebují. Do svých domovů si přinášejí papírové schránky „postničky“ a vkládají do nich během postu své finanční dary. Odevzdat je mohou během Květné neděle (20. března). Postní almužna slouží k přímé pomoci, je po provedení sociálního šetření nebo jiných úkonů poskytována například rodinám vystaveným riziku velkého sociálního propadu, obětem domácího násilí, rodinám a jednotlivcům v přechodné nouzi nebo dle přání farnosti.

Charita Olomouc poskytuje přímou pomoc z části výtěžku Tříkrálové sbírky a z celého výtěžku Postní almužny. Během loňské Postní almužny farnosti darovali 120 389 Kč. Umožnili tak Charitě Olomouc pomoci ve více jak 100 případech, kdy se na přechodnou dobu dostaly do tíživé situace jednotlivci, ale i celé rodiny.

Díky těmto darům jsme jim mohli poskytnout potravinovou pomoc, základní hygienické potřeby, dětské pleny, sunary nebo prostředky na léky. Těmito dary také podpořili hned několik rodin, které se díky různým okolnostem ocitly před hrozbou ztráty domova. Díky včasnému zásahu můžeme zabránit velkým sociálním propadům a krizím. Přímá pomoc slouží k překonání nepříznivé doby, než se podaří zajistit podporu z jiných zdrojů (rodina, stát, apod.).

V několika případech jsme při poskytování pomoci vycházeli z podnětů, které vzešly přímo z farností. V roce 2015 měly nově také farnosti, které se zapojily do výroby adventních věnců, možnost použít výtěžek na pomoc potřebným ve farnosti formou přímé pomoci. Tuto formu pomoci využily tři farnosti v celkové výši 20 976 Kč.

*Mgr. Terezie Táborská,
asistentka PR*

Charita Otrokovice

Fašank na CHD Otrokovice očima naší uživatelky

V pondělí 8. února jsme u nás v domově zahájili masopustní dobu zvanou „Fašank“. Doba postní začíná 10. února a této době předchází veselice, kdy se lidé strojí do různých masek. Na tuto událost se připravoval všechen personál a i my, obyvatelé domova jsme přispěli „troškou do mlýna“. V Deníčním centru jsme vyráběli masky a čepičky k ozdobení nás – diváků.

Konečně nadešel den, na který jsme se těšili. Masopustní průvod nejdříve navštívil ležící pacienty na pokojích a svou přítomností jistě zpestřili všední dny a udělali mnoho radosti. My ostatní jsme se sešli v odpoledních hodinách v jídelně domova plni očekávání. Všechny nás přivítala paní vedoucí CHD spolu s rozjařenými maskami, které nás překvapily v různých podobách.

Velitelka „Štrpáč“ představila celý průvod. Čarodějnice s pomětkem a asistentem hříbem Muchomůrkou nás bavili skvěle. Víla Amálka nezůstala pozadu a všude zářila svou

vílidností a přítomností. Také správný veselý kovboj na koni, kterému nechyběla „jiskřivá bouchačka“, dělal radost všem.

Nesměl chybět tradiční medvěd, který se také přičinil o pořádné veselí a trochu štěstí nám přinesl i kominiček. Všechny nás moc potěšili.

Poté se nám představila ženská skupina „Návraty“ z Tlumačova. Tyto ženy si pro nás připravily úžasný program. Zpěvy písní, doprovázené hrou na klávesy, byly prokládány mluveným slovem v podobě vtipů. Písně jsme mnozí znali, takže jsme se mohli přidat. Byl to pro mne nezapomenutelný zážitek. Celý personál se zasloužil jak o přípravu zábavy,

tak o vzorné pohoštění, při kterém nechyběly tradiční masopustní koblihy. Všem patří poděkování, bylo to úžasné. Ještě jednou velké díky.

Fašanky fašanky, s černými fúsy, i ten čert bachratý tancovat musí. Tutěj nám nedali, tutěj nám dajú, komára zabili, slaninu majú.

**Bc. Kamila Slezáková, DiS.,
sociální pracovnice**

Charita Svitavy Masopust na Světlance

Masopust se postupně dostává opět do povědomí i v Čechách, kde prakticky začal ožít až po revoluci. A tak není divu, že pronikl i na Světlanku – Centrum denních služeb ve Svitavách. Letos jsme navázali na loňské vzpomínky a připomněli si role různých masek v průvodech minulosti. K tradičním maskám jako je medvěd, cikánka, kůň apod. přibýly i masky novodobé, jejichž roli si lze dosadit podle fantazie toho, kdo je do ní oblečen. A tak se v průvodu objevila například kráva nebo pes. Tanečnímu rejci i průvodu předcházela masopustní svačina, kde nechyběly jitrnice, tlačinka i něco sladkého. Protože datum Velikonoc je pohyblivé, je pohyblivým svátkem i masopust. Oslavy vždy spadaly do období před Popeleční středou, kterou začal 40denní půst. Letos připadla na 10. 2. 2016, klienti i pracovníci centra tak ukončili první únorový týden masopustem.

Miriam Holubcová, DiS.

Filmové představení pro koledníky Tříkrálové sbírky

Svitavská Charita umí koledníky nejen dobře a „zákonně“ zorganizovat, ale také je velmi pěkně odměnit. Proto se děti i dospělí každý rok na své poslání těší a třeba jen v naší obci – farnosti Koclířov – se do letošní Tříkrálové sbírky zapojilo 8 skupinek. Pro všechny pak bylo radostí pozvání do kina Vesmír na nádherný film Králové hor.

Úsměv na tváři dětí i dospělých také způsobila úvodní netradiční scénka s dědečkem – koclířovským panem farářem a jeho vnučkou – paní ředitelkou Charity - ve „vzpomínce“ na rok 2016. Co všechno „tenkrát“ organizace i úspěch sbírky a celé akce znamenalo pro službu těm nejpotřebnějším.

Tříkrálové koledování v naší obci je takovou krásnou tradicí a často již dlouho dopředu se děti hlásí, že můžeme s jejich „službou“ počítat. Je krásné, když pak vidí otevřené dveře i lidská srdce těch, kteří chtějí přispět na pomoc potřebným.

I když ze Svitav je cesta jen kousek, podařilo se cestou tam spojení až na daleké Filipíny, kde se sestra Hanka, koordinátorka TKS v naší obci, účastnila mezinárodního eucharistického kongresu a pozdravila všechny účastníky. Před zpáteční cestou jsme ještě stihli i malé společné agapé a zazpívali si i legrační písničky pro radost.

Když jsme pak nastupovali do autobusu pana Hnáta, zaznělo pro všechny již tradiční pozvání do farní svitavské stodoly na sobotu 21. 5. 2016. A tak díky všem a naší Charitě a všem obětavým organizátorům zvláště. Už nyní se těšíme na naši službu opět za rok.

Ing. Hana Frančáková

Oblastní charita Uherský Brod

Charita Uherský Brod opět zásobuje Vrbětice stravou

Červená auta s logem Oblastní charity Uherský Brod je v těchto dnech možné opět vidět na trase mezi městem Komoňským a Vrběticemi. Stejně jako v říjnu 2014, a dalších třech následujících měsících, tam pracovníci Charity opět vozí obědy, kávu, čaj a svačiny policistům, záchranářům a hasičům. Ti střeží vyklizený prostor, ve kterém v polovině října 2014 explodovaly dva muniční sklady. Plochu od poloviny ledna 2015 vyklízeli a střežili vojáci. Muži ve vojenských uniformách, kromě ostrahy v posledních týdnech, pomáhali také s budováním plotu kolem areálu muničních skladů. Celý prostor je již také elektronicky zabezpečený. Policie počítá s tím, že každý den se bude v prostoru pohybovat zhruba 60 lidí. Poté, co to počasí umožní, budou vojenští pyrotechnici pokračovat na vyčištění areálu od zbytků rozmetané munice.

„Obědy a svačiny budeme do Vrbětic vozit denně, včetně víkendů, a to zhruba do konce prosince letošního roku. Tuto

činnost ovšem vykonáváme nad rámec našich pracovních povinností a nijak se nesmí dotknout práce, kterou zajišťujeme pro klienty naší Charity,“ upřesnil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

K opětovnému oslovení pracovníků brodské Charity ze strany složek působících ve Vrběticích došlo na základě předchozí kvalitní spolupráce na přelomu let 2014 a 2015. „Lidé, zasahující v areálu zničených skladů, si už tehdy velmi pochvalovali kvalitu jídel, naši spolehlivost, ochotu a příjemné vystupování pracovníků uherskobrodské Charity. Jsem velmi rád, že se naši lidé i v tomto případě osvědčili skvělým způsobem a díky důvěře, kterou si ve Vrběticích získali, mohou v pomoci tamním složkám efektivně pokračovat,“ dodal ředitel Petr Houšť.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Optimismus, energie a samý úsměv. To je stoletá paní Emílie Kristová

Úsměv na tváři, optimismus a nezlomná energie. To vše neodmyslitelně patří k paní Emílii Kristové z Uherského

Brodu. Paní Kristová přitom v těchto dnech oslavila sté narozeniny! K jejímu mimořádně významnému životnímu

mu jubileu přišli pogratulovat i zástupci Oblastní charity Uherský Brod v čele s ředitelem organizace Petrem Houštem. Popřát vše nejlepší přišly i vedoucí Pečovatelské služby Uherský Brod Terezie Fojtíková a koordinátorka Charitní pečovatelské služby Olga Slabiňáková. „U paní Kristové mě velmi mile překvapilo, jak je čilá a jakou má svěží mysl, jak je vtipná a na sto let rozhodně nevypadá. Opravdová dáma! Také velmi pěkně mluvila o své početné rodině. A všiml jsem si jejích očí - to nebyl netečný pohled sto let starého člověka, ty její oči byly jak uhlíky, živé a plné světla,“ popsal Petr Houšť své pocity z obdivuhodné paní.

Paní Kristová se narodila 24. ledna 1916 ve Vídni jako nejstarší z devíti sourozenců. Když jí byly dva roky, přestěhovala se se svým strýcem, veteránem z první světové války, do Uherského Brodu. Původně to mělo být jen dočasné stěhování kvůli lepším životním podmínkám, ale paní Emílie už u svého strýce a tety nakonec zůstala natrvalo.

Absolvovala kupeckou školu a vyučila se obchodnicí. Prodávala v obchodě s textilem, v prodejně, která stávala v blízkosti „staré“ polikliniky v ulici Bří Lužů. Mezi její největší záliby patřil sport, zejména bruslení (od šesti let byla členkou Sokola), ale také zahrádkaření, pletení, háčkování a podobné práce.

S manželem vychovala čtyři dcery, Evu, Emu, Alenu a Hanu. Paní Emílie se dnes raduje také z 10 vnuků a 18 pravnuků. Nejmladší pravnučka, Nela, se narodila vloni. Na den stejně jako její prababička Emílie, ovšem o 99 let později.

Vážená paní Kristová, přejeme Vám do dalších let pevné zdraví a hodně radosti v kruhu své početné rodiny. Živijó, živijó, mnoga ljeta zdraví byli...!

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Tradiční fašank ve Strání

Obec Strání je bohatá na kulturní tradice, lidové obyčeje a kroj. Ten se udržel dodnes. Pravidelně se v naší obci konají různé akce a jednou z nich byl i letošní, již 29. ročník festivalu masopustních tradic ve Strání – Fašank. Ten začínal opět v pátek, pět dnů před Popeleční středou a skončil v úterý masopustní obchůzkou, při které nám v Domě s pečovatelskou službou „zaskákali“ místní i přespolní „fašankáři“ všech věkových kategorií mečový tanec Pod šable. U klientů pečovatelské služby je tato akce velmi oblíbená. Zachovávají si i ve stáří kulturní vazby ke své obci, stýkají se svými příbuznými, vzpomínají na své mládí.

Téměř celý tým pečovatelek pobíhal od rána v zástěrkách, domem se nesla vůně čerstvě nasmažených koblih, chystalo se občerstvení. Pak už stačilo jenom pomoci klientům s oblečením a doprovodem a hurá fašankovat! Tanec, zpěv, „goralka“ a dobré jídlo....tím vším jsme žili v úterní odpoledne. A stejně byly nejoblíbenější pochutinou obyčejné topinky s česnekem a „kyslé oharky“. Přípravy jsou vždy velmi náročné, ale pokaždé to stojí za to!

A jak už to bývá, všechno veselí jednou skončí. Popelční středou vstupujeme do čtyřicetidenního postního období. Nastává doba zklidnění, doba půstu. Tu jsme zahájili společně s duchovním správcem Janem Hrudíkem

modlitbou a jak jinak – popelcem, se slovy „Čiň pokání a věř evangeliu“.

Mirka Havliková,
vedoucí PS Strání

Účastníci Charitního plesu věnovali výtěžek pečovatelské službě

Společně podpořit jednu ze služeb Oblastní charity Uherský Brod se rozhodli návštěvníci 9. Charitního plesu, který se uskutečnil v pátek 29. ledna v kulturním domě v Korytné. „Výtěžek akce je určený pro potřeby Pečovatelské služby Korytná, která se v obci stará o celkem 18 klientů, a to zejména v Domě s pečovatelskou službou, kde poskytujeme pečovatelskou službu v nepřetržitém provozu. Tuto službu provozujeme v obci již dvanáct let. Výtěžek z plesu účelně využijeme, nutně například potřebujeme pořídit polohovací postele a další zdravotní a kompenzační pomůcky,“ připomněla vedoucí Pečovatelské služby Korytná Jitka Chvilová.

O dobrou náladu všech přítomných se starala dechová hudba Straňanka, DJ Jan Zámečník, členové country a zumba kroužků z tamní školy, a seskupení Fuerza del Fuego se světelnou show. Návštěvníci měli také možnost zúčastnit se degustace přívlastkových vín, ochutnat připravené speciality a užít si zdravé napětí a štěstí v bohaté tombole. „Vstupné na akci bylo dobrovolné, a i přesto byli návštěvníci velmi štědrí. Velmi jim za jejich účast i podporu pečovatelské služby děkujeme, stejně jako všem, kteří věnovali dary do tomboly,“ ocenil přístup účastníků ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Slavnostní večer v Korytné se setkal s velkým zájmem návštěvníků, kteří zcela zaplnili sál a dobře se bavili. Mimo jiné ocenili pestrý program, kvalitní vína, a také tombolu, kterou tvořilo úctyhodných 350 cen.

Charitní ples se mohl uskutečnit díky významné pomoci obce Korytná a také díky příspěvku Nadace Divoké husy, která znásobí výtěžek plesu.

Již nyní těšíme na další 10. ročník Charitního plesu, který se uskuteční za rok ve Strání.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Oblastní charita Uherské Hradiště

Labyrint zahájil své služby v nové budově

Dne 12. 2. 2016 jsme měli možnost zúčastnit se slavnostního otevření sociálně terapeutické služby Labyrint na nové adrese v Uherském Hradišti, v budově Atria. Krásné, velké, slunné, ale především plné života. To je prvotní dojem z nových prostor. Nejenom zaměstnanci, ale i uživatelé přiložili ruku k dílu a „nový Labyrint“ mohl zahájit svou činnost. Stěny zdobí krásná výmalba, ale také výrobky z rukou uživatelů. Všichni přítomní byli obdarováni drobným dárkem a měli možnost zhlédnout malou retrospektivní výstavku „před a po“, kde je na fotografiích zachycena práce, která předcházela kolaudaci. Prostory slavnostně vysvětil pan děkan Jan Turko za přítomnosti mnoha návštěvníků a zástupců vedení Oblastní charity Uherské Hradiště. Všichni přítomní popřáli vše dobré vedoucí služby Mgr. Michaela Hubikové, zaměstnancům, ale v první řadě uživatelům. Po slavnostním zahájení bylo přichystáno občerstvení a došlo i na zapálení první svíce na dortu. Toto zapálení symbolizuje první započatý rok služby v nových prostorách. A plamének svíčky má zažehnou naději v každém z nás, kdo navštěvujeme zařízení. tak hodně zdaru Labyrinte!

*Jitka Jánská,
Oblastní charita Uherské Hradiště*

Charita Vsetín

Mimoškolní příprava Sidera Charity Vsetín:

Jak zvládnout školní problémy, nebo raději, jak objevit recept na radost z učení?

Určitě vám to řeknou všichni, kteří v 1. pololetí školního roku 2015/2016 v Mimoškolní přípravě Sidera Charity Vsetín opět vytvořili usilovný a spolupracující tým. Tvořili jej žáci základních škol, kteří vyrůstají v sociálně znevýhodněném prostředí, pedagog MP Sidera, asistent pro práci s dětmi, ale i „naši“ dobrovolníci a často i rodiče dětí. Všichni jsme sledovali náš ústřední cíl – najít chuť a motivaci k učení a zvládnout náročné úkoly. Jaký je náš recept? V první řadě jsme si vytvořili prostředí plné pohody a přátelské atmosféry. Posloužila nám naše vzdělávací místnost, která je pro nás bezpečným prostředím. Pak jsme společně hledali naše nedostatky, tvořili si naše individuální plány a cíle a hledali zajímavou, aktivní a tvořivou cestu, jak je odstranit, nebo alespoň „zmírnit“. Řešením byla práce s různými názornými pomůckami, našimi pomocnicemi barevnými pastelkami, vlastnoručně zhotovenými přehledy učiva, informace naleznuté v encyklopediích, práce na interaktivní tabuli, či didaktické hry a „doplňovačky“ na PC. Důležitým krokem bylo i to, abychom sami dovedli posoudit, jak jsme pracovali. K tomu nám zase dobře posloužil náš motivační systém sebehodnocení, který je realizován formou razítek symbolizujících chytrost, usilovnost a samostatnost. Jistě jsou užitečné i proto, že je na konci pololetí změňme za Sidera „peníze“, které pak utratíme na Trhu odměn.

V 1. pololetí 2015/2016 byla opět kapacita MP Sidera zcela naplněna. Aby naše práce byla co nejefektivnější, navázali

jme spolupráci také s učiteli těchto dětí. Všichni učitelé, se kterými jsme v kontaktu, velmi doceňují naši práci a my jim také děkujeme za podporu a konkrétní doporučení, na co se v naší práci soustředit.

V prosinci 2015 jsme zrealizovali v NZDM Zrnko také zajímavý vzdělávací modul Literatura aneb setkání

s Malým princem. Malý princ je nejznámější literární dílo francouzského spisovatele a pilota Antoina de Saint-Exupéryho. Jde současně o jeden z nejhezčích pohádkových příběhů moderní světové literatury. Vybrali jsme si jeden z příběhů této krásné knížky a zahráli si na „detektivy“ hledající „vetřelce“, slova, která nepatří do textu. Procvičili jsme si tím nejen svou bdělost a chytrost, ale i čtenářské dovednosti. Odměnou pro účastníky modulu pak byla i následná návštěva kina Vatra ve Vsetíně a zhlédnutí nové animované verze tohoto klasického díla. Děti jí byly fascinovány a ocenily i její propojení se současností. Film byl plný emocí a „Malý princ“ se stal jejich kamarádem, čímž si vysloužil jednoznačný palec nahoru.

Trh odměn letos proběhl v den převzetí pololetního vysvědčení, tedy 28. ledna 2016. Děti si procvičily finanční gramotnost a nakoupily různé „drobnosti“ dle svého zájmu a potřeby. Potěšilo nás, že opět spojily příjemné s užitečným a kromě zábavy a relaxace myslely i na školu. Děti si vybraly pexesa, dívčí „ozdůbky“, puzzle,

kteří vhodně doplňovaly zápisníky, sešity, fixy a další školní pomůcky. První pololetí splnilo svůj cíl, mnozí našli pohodu a radost a zbavili se frustrace z učení. Ve 2. pololetí jsme si ale zase stanovili mnohé náročné cíle a čeká nás hodně práce – např. „oprava“ známek, či postupná příprava na přijímací pohovory.

Mgr. Mária Mudráková,
pedagogický pracovník,
Mimoškolní příprava Sidera

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Tato aktivita souvisí se zabezpečením udržitelnosti grantového projektu OP VK

„Vzdělání – cesta k úspěchu“

registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.2.08/04.0012

Charita Zlín

Poděkování z Domovinky za pozvání.

Poděkování z Domovinky za možnost prezentace

Děkujeme Římskokatolické farnosti sv. Filipa a Jakuba, děkujeme paní Marii Domanské, za pozvání, za možnost prezentace námi poskytované služby v závěru minulého roku. Děkujeme všem dárcům za otevřené srdce a sounáležitost s centrem denních služeb pro seniory. Pečujeme o ně s láskou a těší nás, pokud jsou spokojeni s naší péčí. Samotný název Domovinka evokuje domácí prostředí, které zde pro seniory vytváříme.

Domovinka-centrum denních služeb pro seniory je sociální služba, kde během dne poskytujeme uživatelům péči v rámci základních potřeb o jejich osobu. Z velké míry se však zaměřujeme i na aktivizaci jejich schopností a smysluplné trávení volného času. Cílem je nabídnout spokojené a pokojné prožívání staršího věku, a to ve společnosti vrstevníků. Protože to prvotní, co většinu trápí, je osamocení během dne. Naši službu chceme poskytovat kvalitně, zajímavě a s dobře vybaveným zázemím i pro pracovníky. Proto jsme vděční za každý příspěvek, který nám pomůže zlepšit podmínky. Jsme vděční za příspěvek získaný v závěru loňského roku při prezentaci naší služby ve farnosti ve výši 10 928 korun. Díky němu jsme zakoupili závěsné skřínky, které nabídl seniorům komfortnější pohyb v jídelně. Díky němu jsme zakoupili pomůcky pro aktivizaci - sady na tvorbu obrázků z písku, výtvarné potřeby pro kreslení, ubrouskovou techniku a jiné kreativní pomůcky, které pomáhají procvičovat jemnou i hrubou motoriku seniorů. A nejen to. Díky němu můžeme i odebírat denní tisk a seznamovat seniory s aktuálními zprávami.

V novém roce přeji vše dobré a vyprošuji požehnání pro každý den a zvláště i v letošním roce milosrdenství i otevřené milující srdce.

Michaela Bláhova,
vedoucí služby

'FOŤTE!' Tříkrálovou sbírku letos již po desáté

Podtitul „... a co ty, černý, na tom zadu?“ mnohé inspiroval, mnohé nechal chladnými. Jak rozhodla odborná porota, která měla letos čtrnáct (!) členů?

- 1. místo Jůlinka, Matýsek a Honzík, Doubravy (114 bodů)
- 2. místo Králové na saních, Sazovice (60 bodů)
- 3. místo Honza, Jan a Jindřich, skupinka z Vizovic koledující v Zádveřicích - Rakové (58 bodů)
- 4. místo Barunka, Vašík a Vojtík, Dobrkovice (52 body)
- 5. místo Tatianka, Davídek a Kubík, Zlín - Lužkovice (42 body)
- 6. místo Kristian, Natanael a Benedikt Maria, Zlín (41 bod)
- 7. místo Anetka, Danka, Katka, Laura, Martin, Štěpán, Tobiáš..., Březůvky (37 bodů)

Internetové hlasování (celkem hlasovalo 643 internetových porotců)

- 1. místo Anetka, Danka, Katka, Laura, Martin, Štěpán, Tobiáš, ... Březůvky (243 kliků)
- 2. místo Jůlinka, Honzík a Matýsek, Doubravy (145 kliků)

Gratulujeme vítězům a všem soutěžícím a porotcům děkujeme!

Odměny pro účastníky soutěží poskytl, či sbírku technicky podpořili

Golden Apple Cinema a.s., HP - TRONIC, spol. s r.o., OXALIS, spol. s r.o., Radio Zlín, Sodexo Benefits, Svah Zlín, provozovatel A.J.Š. s.r.o., Charita Zlín.

3. místo Honza, Jan a Jindřich, skupinka z Vizovic koledující v Zádveřicích - Rakové (58 bodů)

pr

2. místo Králové na saních, Sazovice (60 bodů)

4. místo Barunka, Vašík a Vojtík, Dobrkovice (52 body)

6. místo Kristian, Natanael a Benedikt Maria, Zlín (41 bod)

5. místo Tatianka, Davídek a Kubík, Zlín - Lužkovice (42 body)

7. místo Anetka, Danko, Katka, Laura, Martin, Štěpán, Tobiáš..., Březůvky (37 bodů)

Zlínské Pod šable, pod šable, aj pod obušky

*Pod šable, pod šable, aj pod obušky,
my berem všecko, aj plane hrušky.
Tady nám nedali, tady nám dajů,
komára zabili slaninu majů.*

*V jednej d'úře netopýři a v druhej sú vrabci,
kdo jich bude vybíratí, ti těmičtí chlapci.
V jednej d'úře netopýři a v druhej sú chrústi,
počůvajte lidé milí, co vám budu hůsti.*

*Teče voda z vinahrada, do dolního konca,
stare baby do roboty a mladé do tanca.
Toto bude na cibulku, toto bude na křen,
toto bude na konopě, toto bude na len.*

*Náš tatiček nebožtíček, dej mu pámbu nebesa,
on vozíval na tragači stare baby do lesa.*

*Nepojedem na robotu, až pojedů zemané,
oni majů koně vrané, a my máme strhané.*

*Nepojedem na robotu, až pojede Vávra,
kolečka mu vrzuckajů, veze na nich d'ábľa.*

*Jeden beran, dva berani, oba jedné srsti,
podívaj sa moja milá, co to držím v hrsti.*

*Fašaňku, fašaňku, velká noc bude,
kdo nemá kožucha, zima mu bude.*

Den otevřených dveří ukončil Fašank. Rozverná lidová tradice, plná barevných masek, hudby, dovádění, ale také hodování, zavítala dnes odpoledne, tedy před Popeleční středou, opět do zlínského charitního azylového ubytování. Všichni příchozí, tedy nejen obyvatelky domova a jeho pracovníci, prošli sídlištěm, navštívili obyvatele Domu pokojného stáří zlínské Naděje, posléze se rozloučili s Basou, ochutnali koblihy. Nechyběla milá hudba v podání netradičního Tria Letná. A byl i ozembuch. Díky všem za super odpoledne

Charitní domov pro matky s dětmi v tísní Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci.

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka**

Ve stopách zlínských extraligových hokejistů (?) ... aneb společné královské bruslení na ledové ploše PSG Arény ve Zlíně. Děkujeme PSG Zlín.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Studenti si vyzkoušeli, jak účinně pomáhat při zvládání humanitárních krizí

Koordinace humanitární pomoci v krizových oblastech byla tématem přednášky Petry Vránové, hosta pětidenního Bloku expertů, který připravila CARITAS – Vyšší odborná škola sociální pro studenty a veřejnost. Absolventka Univerzity Palackého a nyníšší pracovníce organizace Člověk v tísni se podělila především o své zkušenosti z vedení tříleté rozvojové mise v Etiopii.

Nastavení optimální spolupráce mezi neziskovými organizacemi, vládou dané země a místními komunitami představuje podle Petry Vránové jeden ze základních předpokladů účinné pomoci lidem postiženým humanitární katastrofou. „Pokud aktéři humanitární pomoci nepostupují koordinovaně, dochází k tomu, že se aktivity překrývají nebo naopak některé komunity zůstávají bez informací a pomoc se k lidem nedostane,“ vysvětlila.

Získané teoretické poznatky si mohli studenti ověřit na konkrétním příkladu koordinačního jednání. Vyzkoušeli si jej v rolích vesničanů, zástupců vlád a neziskových organizací na základě informací o aktuální situaci v Etiopii. „Lidé do toho jdou s dobrým srdcem a chtějí pomáhat, ale často udělají mnoho přešlapů už jenom tím, že přicházejí s nějakým očekáváním nebo předsudky, třeba vůči místní vládě, o které slyšeli, že není demokratická. Je ale nutné stále zachovávat respekt k dané kultuře, prostředí, k tomu, co lidé potřebují a dokázat s nimi pracovat,“ zdůraznila Vránová.

Mezi olomoucké studenty sociální a humanitární práce se vrátila jako absolventka stejného oboru zajišťovaného souběžně teologickou fakultou a olomouckou CARITAS - VOŠs. Po návratu z Etiopie působí jako zástupkyně ředitele pro rozvojové programy Člověka v tísni. S odstupem času a na základě dosavadního uplatnění si svých olomouckých studií vysoce cení. „Studium humanitární pomoci v Olomouci je v rámci České republiky jedinečné nejen oborem, ale i jeho spojením s praxí. Povinnost vyjet na tři měsíce do zahraničí, kde se člověk setká s realitou a vyzkouší si, jak vypadá teorie v praxi – to je opravdu skvělá příležitost pro budoucí pracovní uplatnění,“ potvrdila Vránová.

Pětidenní Blok expertů absolvují studenti pravidelně každý rok před zahájením letního semestru. Letošní rámcové téma bylo zaměřeno na programový cyklus humanitární práce. „Přednášky pokryly jednotlivé fáze intervence humanitárních pracovníků - od zjištění škod a potřeb, přes plánování konkrétní reakce a realizaci pomoci až po evaluaci a monitoring,“ vysvětlil garant přednáškového cyklu Jan Říkovský. Dílčí témata studentům představili vedle Petry Vránové také zástupci Charity České republiky, Arcidiecézní charity Olomouc, České rozvojové agentury a mezinárodní organizace Partners for Democratic Change.

Přínos přednáškového cyklu spočívá podle Říkovského především v propojení teoretických poznatků s praktickými zkušenostmi. „Snažíme se, aby byl celý týden hodně interaktivní. Cyklus proto vždy uzavírá celodenní workshop, který studentům umožňuje vyzkoušet si některé aktivity na reálných příkladech v simulovaném prostředí,“ doplnil Říkovský.

*Velena Mazochová,
Žurnál UP*

Olomoucká CARITAS – VOŠs byla přizvána k celoevropskému posilování kapacit v oblasti snižování rizik přírodních katastrof

Mezinárodní koalice ACT Alliance dnes spouští výcvikový program, který připraví místní komunity na reakci v případě prudkých bouří. Odbornou konzultaci při přípravách tohoto programu poskytuje v holandském Utrechtu i Jan Říkovský, garant vzdělávacího programu Sociální a humanitární práce na CARITAS – Vyšší odborné škole sociální Olomouc.

Lidské životy mohou být zachráněny v případě, že lidé v místních komunitách budou lépe připraveni na to, jak se chovat před, během a po katastrofě. To je důvod, proč dnes ACT Alliance, ve spolupráci s evropskými univerzitami a za podpory iniciativy EU Aid Volunteers, spouští tréninkový program pro budování kapacit.

„Chceme získat sílu prostřednictvím lokálního působení. Změny klimatu nás nutí čelit větším a silnějším prudkým bouřím a dalším přírodním katastrofám, které s tím souvisí. Můžeme se snažit o zmírnění jejich dopadu. Když budou místní komunity dostatečně připravené, mohou situaci zvládnout,“ říká Eija Alajarva, vedoucí humanitární pomoci pro Finn Church Aid.

ACT Alliance začne trénovat místní organizace pracující se zranitelnými komunitami v Bangladéši, Kambodži, Etiopii, Demokratické republice Kongo, Barmě, Nepálu, Ugandě a Jižním Súdánu díky finanční podpoře Programu budování kapacit iniciativy EU Aid Volunteers.

Práce je součástí iniciativy 2014-2020 **Generálního ředitelství pro humanitární pomoc a civilní ochranu Evropské komise** (ECHO) s názvem EU Aid Volunteers, která sdružuje organizace z různých zemí za účelem posílení místních kapacit v případě zasažení katastrofou.

Během let 2016-2017, bude deset členských organizací ACT Alliance (globální koalice nábožensky založených humanitárních a rozvojových organizací) školit 64 místních organizací pracujících v osmi zemích s častým výskytem katastrof.

Důraz je kladen na přípravu místních a regionálních školitelů, protože jsou vhodným prostředkem, jak rozšířit odborné znalosti i mimo projekt. Výcvik se skládá z přístupů pro snížení rizik katastrof, práci na připravenosti a posílení znalosti a povědomí o humanitárních zásadách a normách.

Školení staví na bohatých praktických zkušenostech členů ACT Alliance, jakož i na akademických znalostech tří univerzitních partnerů: Kodaňská Univerzita (Dánsko), Wageningenská univerzita (Nizozemí) a CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc (Česká republika).

Výcvik proběhne prostřednictvím tzv. blended learning, který spojuje tradiční osobní školení s on-line školením prostřednictvím e-learningové platformy.

Místní organizace mohou také získat certifikaci EU Aid Volunteers, která jim umožní využít odbornou pomoc dobrovolníků zapojených do iniciativy EU Aid Volunteers.

K dalšímu posílení místních kapacit, konsorcium rovněž plánuje vysílat dobrovolníky, kteří budou pracovat s místními partnery a podporovat je v připravenosti na katastrofy a při vyrovnávání se s jejich následky. Přidejte se k nám pro posílení místních aktérů!

Od roku 2016 do roku 2020 bude prostřednictvím iniciativy EU Aid Volunteers připraveno celkem 4 000 občanů EU, kteří budou mít možnost zapojit se do humanitární práce. Iniciativa přispěje také k budování kapacit pro 4 400 lidí ze států mimo EU, v zemích s častým výskytem katastrof a přinese 10 000 on-line dobrovolnických příležitostí.

Více informací:

http://ec.europa.eu/echo/what/humanitarian-aid/eu-aid-volunteers_en

http://eacea.ec.europa.eu/eu-aid-volunteers_en

Členové konsorcia ACT Alliance

Europe: Christian Aid (UK), Dan Church Aid (Denmark), Diaconia ECCB (the Czech Republic), Finn Church Aid (Finland) and ICCO (the Netherlands)

South: RDRS (Bangladesh), Life With Dignity (Cambodia), Bureau Oecuménique d'Appui au Développement (Democratic Republic of the Congo), Church of Uganda, Ethiopian Evangelical Church Mekane Yesus

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Zažij praxi v Ugandě či Velké Británii

zažívám caritas

Vyšší odborná
škola sociální
Olomouc

Profesní vyšší odborné a vysokoškolské studium

Vzdělávací programy:

Charitativní a sociální práce

Sociální a humanitární práce

přihlášky do 30. 4. 2016

800
hodin praxe
ve **40** zemích
4 světadílů

www.caritas-vos.cz

 CARITAS-Vyšší odborná škola sociální Olomouc

Studenti odjíždějí ověřit své znalosti do praxe

Studenti druhého ročníku vzdělávacího programu Sociální a humanitární práce vyrážejí v třetím únorovém týdnu na tříměsíční zahraniční praxi. Někteří míří do rozvojových zemí jako jsou Etiopie, Indie či Ekvádor, jiní budou čerpat zkušenosti například ve Velké Británii.

Dvacítka spolužáků úspěšně absolvovala zimní semestr a v tom letním je čeká pomyslný vrchol studia. Téměř celý ho stráví na povinné zahraniční praxi, kde budou sbírat zkušenosti s prací v často velmi odlišném kulturním kontextu. Pro budoucí povolání humanitárních pracovníků, na které je škola připravuje, je tato příležitost nedocenitelná. Na studenty čekají v organizacích, které s CARITAS – VOŠs Olomouc spolupracují dlouhodobě například v Indii, Gruzii, Ázerbájdžánu, Arménii, Rumunsku, Makedonii, Etiopii, Kambodži, Řecku či na Srí Lance. Na základě potřeb a iniciativy studentů navázala škola i letos nová partnerství s organizacemi v Keni, Itálii či Ekvádoru.

Na zahraniční praxi studenty škola řádně připravuje. Kromě jazykové přípravy, podstupují studenti například

i zátěžový výcvik, který testuje jejich odolnost v kritických situacích za ztížených podmínek. Praxe organizačně zajišťuje středisko praktického vzdělávání. „Těžíme z mnohaletých zkušeností, které škola po dobu své existence nasbírala. Propracovanost našeho systému, kdy studenti pracují s konkrétními cíli a své zážitky z terénu důkladně reflektují i v rámci supervize, podporuje jejich osobnostní rozvoj v co největší míře,“ řekla Tereza Malochová, vedoucí střediska praktického vzdělávání.

Velkou pozornost věnujeme i bezpečnosti na praxích. Letos poprvé v této oblasti spolupracujeme s organizací Salanga, která se snižování rizik na zahraničních misích věnuje dlouhodobě. „Z bezpečnostních důvodů letos studenti nejedou například do Ugandy, která je jinak jednou ze stálých destinací díky spolupráci s Arcidiecézní charitou Praha. V Ugandě se letos budou konat volby a v tomto případě je riziko příliš vysoké,“ uvedl Jan Říkovský, garant vzdělávacího programu Sociální a humanitární práce.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

HUMANITÁRNÍ POMOC

Materiální sbírka zemědělského nářadí za účelem obživy pro chudé na Ukrajině

V červnu 2015 projednala Charita ČR spolu s Asociací soukromého zemědělství ČR možnost vyhlášení materiální sbírky pro Ukrajinu. Samotná akce probíhala od 31. srpna do 25. září 2015. Za sběrná místa v devíti regionech ČR posloužilo Plzeňsko, Litoměřice, Český Krumlov, Praha, Benešov, Žďár nad Sázavou, Rychnov nad Kněžnou, Kroměříž a Tábořsko. Přeprava pomoci se uskutečnila první týden v listopadu.

Materiální sbírka byla reakcí na změnu vlády na Ukrajině, v jejímž důsledku propukl konflikt spolu s poklesem ekonomiky a pádem měny, což zapříčinilo pro-

hloubení chudoby. Dalším problémem je vlna zhruba miliónu vnitřních uprchlíků. Lidé z venkovských oblastí se tak kvůli dění na Ukrajině stále častěji musí vracet k domácí produkci, pro kterou však nemají vhodné vybavení.

Materiální sbírku zemědělských nástrojů a nářadí převzala Arcidiecézní charita Olomouc za účelem dopravy na místo určení. Do nestátního dětského domov Míles Jesu ve městě Bortnyky (Lvovská oblast), kde se děti již od dětství učí starat o vlastní hospodářství, tak putovala elektrocentrála, pila, šest lopat, dvě košťata, tři

krabice hnojiva, pět balení solviny, dvě vrtačky, dvoje hrábě a dvě sekyry.

Další nástroje shromážděné při materiální sbírce obdržela sociální farma Charity Tyachiv spolu s chudými lidmi žijícími v okolí stejnojmenného města. Tyachiv leží v Zakarpatské oblasti, kde se nachází velký počet sociálně slabých a chudých obyvatel zcela závislých na zemědělství. Arcidiecézní charita Olomouc za pomoci Diecézní charity ostravsko-opavské předala zeměděl-

ské nástroje Charitě Tyachiv a dále je distribuovala do místních chudých rodin i do nově založené sociální farmy ve vesnici Tyachivka.

Zbývající část sbírky postupně získají lidé v regionu Kolomyja, Ternopil a Melitopol na východě Ukrajiny, a to v průběhu února a března 2016.

*Eva Štefková,
Arcidiecézní charita Olomouc*

ACHO se připojuje k materiální sbírce pro uprchlíky v Řecku

Arcidiecézní charita Olomouc se připojila k materiální sbírce vyhlášené Diecézní charitou Brno na pomoc uprchlíkům v Řecku. Sběrná místa jsou v jednotlivých Charitách olomoucké arcidiecéze. Diecézní charita Brno, s pověřením Charity ČR, vyhlásila sbírku v pondělí 15. února 2016.

Materiální i peněžní dary budou použity na okamžitou pomoc v partnerských organizacích Caritas Řecko a na Sociální dobrovolnické klinice a lékárně v Athénách (Caritas Hellas, Athens Social Solidarity Clinic and Pharmacy). „Na seznamu potřebných věcí jsou dětské

pleny, nově zakoupený zdravotnický materiál, sušené kojenecké mléko a trvanlivé potraviny s datem minimální trvanlivosti do září 2016. Dále sbíráme jarní i letní oblečení pro děti i dospělé včetně obuvi.“ sdělil vedoucí humanitárního oddělení ACHO Martin Zamazal. Na pomoc uprchlíkům v Řecku lze přispět i finančně na účet Arcidiecézní charity Olomouc.

Konto pro pomoc lidem v nouzi: 115-1060670297/0100

*Eva Štefková
Arcidiecézní charita Olomouc*

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA OLOMOUC

se připojuje k materiální sbírce
Diecézní charity Brno
na pomoc uprchlíkům v Řecku
od 18. 2. 2016

Sběrné místo:

Arcidiecézní charita Olomouc
Křížkovského 505/6
779 00 Olomouc

Seznam potřebných věcí:

- dětské pleny
- sušené kojenecké mléko
- boty pro děti i dospělé
- nově zakoupený zdravotnický materiál (obvazy, stahovadla, gázy, aj.)
- trvanlivé potraviny (min. trvanlivost do 9/2016)
- jarní a letní oblečení pro děti i dospělé

Všechny materiální dary budou použity na okamžitou pomoc v partnerských organizacích Caritas Řecko a na Sociální dobrovolnické klinice a lékárně v Athénách.

Finančně můžete lidi v nouzi podpořit na č. ú.:
115-1060670297/0100

DĚKUJEME!

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, únor 2016 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: karolina.opatrilova@acho.charita.cz

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2016. Uzávěrka příštího čísla 15. 3. 2016